

Nastavnik engleskog jezika, dakle, ima izuzetno odgovornu ulogu, ali i veliku priliku da unaprijedi i obogati život svojih učenika u svakoj socijalnoj sredini i među ljudima svih kategorija.

On je svagdje ambasador naroda engleskog govora i potrebno je da u razredu i mjestu u kojem živi bude dobar i pravedan poslanik, da pozna te narode i njihove specifičnosti, da te narode učini bliskima i stvarnima u očima svojih učenika, te tako ispuni cilj nastave stranih jezika, da pridonese većem razumijevanju i međusobnom zbližavanju među ljudima različitih društvenih uređenja, različitih karaktera, ali ljudima koji su danas jedni drugima bliži no ikada dosad i čija je sudbina povezana sudbinom cijelog čovječanstva.

U isto vrijeme on odgaja mlade ljude za ambasadore naše kulture i naših naroda, koji će uvijek s ljubavlju i ponosom govoriti o svojoj zemlji. U sve većem zamahu naše turističke privrede moramo biti svjesni da nije dosta ponuditi ljepote koje su nam darovane (sunce, more, prirodne ljepote), već da strancu pokažemo ono što zaista nosimo u sebi, što bi trebalo da postane amblem naše zemlje: susretljivost, ljubaznost, iskrena briga za gosta i njegovu osobu, a ne samo za njegov novac.

Konačno, nastava stranog jezika i ličnost samog nastavnika treba da potaknu naše mlade ljude na razmišljanje o vrijednosti čovjeka kao osobe, o dostojanstvu koje bismo trebali nositi kao bit svoga bića i kojim bismo trebali pristupiti svakom tko nam dolazi ususret. Tako ćemo pomoći svojim učenicima, najvrednijem bogatstvu našeg društva, da pronalazači svoje mjesto u društvu pronalaze i najbolje putove prema drugom čovjeku kao prijatelju, suradniku, osobi koju ćemo svojom osobnošću i plemenitošću obogaćivati, ali u isto vrijeme biti otvoreni da primamo sve pozitivne poticaje drugih pa da tako i sami postanemo sretniji, bolji i bogatiji.

O. Gerčan — A. Nakić — O. Perić

RAZVIJANJE SPOSOBNOSTI TIHOG ČITANJA NA STRANOM JEZIKU

Veliko isticanje važnosti razvijanja sposobnosti slušanja s razumijevanjem i govornog komuniciranja na stranom jeziku dovelo je do pogrešnog shvaćanja da pobornici audiooralnih metoda zapostavljaju vrijednost čitanja pa stoga zanemaruju razvijanje vještine čitanja na stranom jeziku. Odnos prema pisanom tekstu i savladavanju tehnike čitanja u smislu stjecanja vještine razumijevanja i praktičnog korištenja informacija dobivenih čitanjem u posljednjih se nekoliko godina znatno izmijenio. Čitanje zauzima danas određeno mjesto i u osnovnoj i u srednjoj školi.

Teoretičari i praktičari sve više razmišljaju o metodama kojima se vještina efikasnog i ekonomičnog čitanja može postići u što kraćem roku. Te su metode usmjerene na stvaranje takvih navika kod učenika koje će ih dovesti do direktnog razumijevanja teksta koji čitaju, a da se pritom ne služe materinskim jezikom kao posrednikom.

Konačni cilj nastave čitanja sastoji se u osposobljavanju učenika da tiho (u sebi) i brzo čitaju te da se nauče uočavati informacije koje im neki tekst pruža, a da se pri tom ne moraju neprestano služiti rječnikom. Tiho će im čitanje kasnije u životu biti od velike praktične vrijednosti: tražit će informacije u stručnim knjigama i časopisima, prospektima i sl. ili će pak čitati za razonodu (stripovi, magazini, novele), odnosno proširivati znanje o svijetu koji ih okružuje (znanstveno-popularna i znanstvena literatura), o narodu čiji jezik uče, o njihovu načinu života, o kulturno-znanstvenim dostignućima, običajima, prošlosti, ulozi u svjetskoj historiji i dr. Stjecanje vještine brzog čitanja (samo pogledom) pridonijet će i lakšem razumijevanju pročitano i bržem stecanju informacija, što svakako stimulira učenika da bi ustrajao u tom obliku primjene vlastitog jezičnog znanja.

Premda učenik već u osnovnoj školi mora naučiti kako da se koristi rječnikom, treba ga već od rana privikavati i na to da dok čita tekst, koji je po težini donekle primjeren njegovu znanju, može shvatiti (da pokuša shvatiti) značenje neke nove i nepoznate riječi iz konteksta te da nije potrebno da je potraži u rječniku. Neke pak riječi na koje naiđe mogu ostati i neobjašnjene ako nisu od bitnog značenja za razumijevanje sadržaja pročitano i teksta. Preveliko upućivanje u upotrebu rječnika sakriva u sebi opasnost da učenik posveti suviše vremena ispisivanju pojedinih riječi (ponekad sa svim mogućim, u tom času irelevantnim značenjima), koje kasnije kao izolirane riječi više neće ni pogledati, pa mu je sav trud bio gotovo uzaludan. Osim toga, na taj način neće sagledati tekst kao cjelinu, a izgubit će i volju za čitanje uopće, jer ga ono suviše zamara i ne pričinja mu zadovoljstvo.

Sigurno je da je osposobljavanje učenika za takvo (ekstenzivno) čitanje dug i polagan proces, koji mora biti sastavni dio čitava nastavnog procesa. Pomoć ostvarenju tog konačnog cilja nastave čitanja u stranom jeziku pruža se učeniku samo kontinuiranim, dobro planiranim radom od samog početnog stupnja učenja jezika pa do završetka školovanja u osnovnoj i srednjoj školi. Ako je učenik do kraja školovanja stekao takav stupanj vještine čitanja da je sposoban da se samostalno služi jednostavnijom literaturom, raznim izvorima znanja te da s užitkom prati i zabavnu literaturu i dnevnu štampu, daljnja pomoć nastavnika bit će suvišna, on će posizati za literaturom svih žanrova i nakon završetka školovanja.

Osvrnuli bismo se na one metode i tehnike rada u osnovnoj školi koje osposobljavaju učenika za tiho čitanje s razumijevanjem.

Već na samom početku učenja stranog jezika, pošto su učenici svladali mehaničko čitanje, tj. spajanje grafema s fonemima i dostigli stupanj kad mogu s određenom tečnošću pročitati kraći tekst — u prvo vrijeme onaj koji se nalazi u udžbenicima — pružit će im mogućnost da čitaju i takve tekstove koji, doduše, sadrže uglavnom već poznate jezične strukture i većinom obrađeni vokabular, ali upotrijebljene u drukčijoj situaciji od onih u kojima su ih usvajali. I poneka nova, nepoznata riječ pridonijet će zanimljivosti teksta, ako je ona razumljiva iz konteksta ili pak unaprijed objašnjena u nekom drugom kontekstu.

Razumljivo je da takvi tekstovi moraju u prvom redu svojim sadržajem biti i bliski i zanimljivi učenicima, a po svojoj lingvističkoj težini odgovarati stupnju njihova znanja. Preteški tekstovi nezanimljiva sadržaja ubrzo bi učenike odbili te ih ne bismo mogli prisiliti da ih pročitaju.

Kako će nastavnik u osnovnoj školi to provesti u praksi?

Ovih nekoliko primjera (po jedan za četiri strana jezika, koji se uče u našim osnovnim školama) neka posluže kao pomoć pri izboru materijala kao i pri izradi zadataka, kojima je svrha da učenika prisile na veću koncentraciju pri čitanju i na uočavanje detalja.

Ako tako pripremljene i odabrane tekstove s obzirom na bliskost i zanimljivost sadržaja i jezični nivo popratimo s nekoliko zadataka, učenici će ih čitati tiho (u sebi) na satu u razredu. Pošto su ih pročitali (1—2 puta), odgovorit će na pitanja, odnosno riješiti ostale tipove zadataka. Budući da nisu u stanju upamtiti sve detalje jednokratnim, pa ni dvokratnim čitanjem, na brzinu će morati preletjeti tekst i nekoliko puta (i to samo pogledom, što ubrzava čitanje) da bi u njemu potražili informaciju, rečenicu ili izraz koji će im pomoći da određene zadatke točno i pravilno riješe.

Iako se slični tipovi zadataka ponekad upotrebljavaju i kao testovi razumijevanja pročitano teksta ili kao testovi sposobnosti slušanja s razumijevanjem, pa, prema tome, i vrednuju i ocjenjuju, nastavnik, ako želi da učenici zaista samostalno čitaju pripremljeni tekst i samostalno riješe zadatke, koncentrirajući se pritom do maksimuma, mora imati na umu i posebno naglasiti da se takav rad ovaj put neće ocjenjivati. Ako to ne učini, učenici će se pokušavati snaći prepisivanjem ili došaptavanjem rješenja, pri čemu je promašena prava svrha tog oblika rada. Razumljivo je da će nastavnik, pregledavši rad učenika, steći određeni dojam o njihovu znanju i snalaženju u stranom jeziku, u njegovu pisanom obliku, što može i registrirati radi vlastite orijentacije, ali ocjene neće isticati.

Pošto su učenici riješili zadatke, nastavnik ih može iskoristiti na jednom od idućih sati kao osnovu za vođenje govornih vježbi. Pojedinci mogu pročitati svoja rješenja i komentirati zašto su se odlučili npr. za određeno rješenje kod zadataka višestrukog izbora, ili zašto smatraju da neka tvrdnja nije točna s obzirom na sadržaj pročitano teksta i sl. Budući da su učenici tekst tokom rada vjerojatno nekoliko puta intenzivno pročitali, moći će na kraju ispričati i njegov kratak sadržaj. Osim toga, učenici će istodobno na svojim primjercima izvršiti ispravak netočnih rješenja.

Rad na tihom čitanju s razumijevanjem može se provoditi u svakom razredu (prije svega u VII i VIII) i po nekoliko puta godišnje, pa čak možda i redovito jednom mjesečno. Materijal bi nastavnik morao sam izabrati i pripremiti, a može ga naći i u knjižicama zabavnog sadržaja raznih izdavačkih kuća (sređenih po stupnjevima znanja) pisanim jednostavnim jezikom. Može se koristiti i ponekim od tekstova sadržanih u udžbenicima, dodacima udžbeniku ili nekim drugim pisanim materijalima namijenjenim učenju jezika na ovom stupnju. Taj će način rada predvidjeti godišnjim planom i programom i za nj izvršiti temeljite i savjesne pripreme i predradnje. Izbor tekstova prikladnih za dob učenika od 13—15 godina nastavnici mogu naći u popisu literature uz članak »Sugestije za rad na satovima dodatne nastave i slobodnih aktivnosti«, u časopisu »Strani jezici« br. 4 god. 1973. i u časopisima za djecu koji su također uvršteni u spomenuti popis.

Evo nekoliko primjera zadataka za razvijanje vještine tihog čitanja s razumijevanjem za četiri strana jezika:

I Read the text.

A LETTER*

Holidays are over and Eileen is back home. She is writing a letter to a French friend about her visit to Scotland and the Highland Games.

10 Station Rd.,
Hull
Yorkshire.
August 28, 1975

Dear Marianne,

Thank you so much for your card from Spain. I hope you got mine from Scotland. My brother and I went cycling with a group. It wasn't made up only of English people. There were two girls from Yugoslavia and two boys from France as well. We spent the first few days in the Border Country south of Edinburgh. It's very beautiful with rolling hills and lots of purple heather, but it was very tiring cycling. My brother found some white heather, so he hopes he'll be lucky all year.

We spent a few days resting and seeing the sights in Edinburgh, and then we went on to the Highland Games. That was three days of excitement and colour and music that we'll never forget. All the dancers were dressed in full national costume. As you probably know, their kilts in various colours represent the different clans. Of course, we all bought souvenirs. The Yugoslav girls bought kilts and the French boys bagpipes. I don't know what their parents thought when they got home.

Give my love to your parents and to Jules Etienne, if he still remembers me.

Lots of love,

Eileen

II Write *T* for *True* in front of each sentence which is true according to Eileen's letter. Write *F* for *False* in front of the sentence if it is not true.

- Marianne is a Spanish girl.
- She is Eileen's friend.
- Eileen lives in Scotland.
- Eileen and her brother went cycling with a group of Scottish boys and girls.
- They visited the Border Country south of Edinburgh.
- There were beautiful rolling hills with lots of daffodils.
- Eileen and her brother spent a few days in Edinburgh.
- Edinburgh is the capital of Wales.
- At the Highland Games they saw Scottish dancers.
- They all bought souvenirs.
- Eileen bought a kilt.
- Her brother bought a bagpipe.

* Wild-Bićanić, Nonveiller, Pervan, Stojšavljević ENGLISH FOR CHILDREN
— COME AND VISIT BRITAIN. Zavod za fonetiku, Filozofski fakultet, Đure Salaja
br. 3, Zagreb

III Put a check mark (V) in front of the item (a, b, c) which best completes each unfinished sentence.

- 1 Eileen got a) a letter from Spain.
b) a postcard from France.
c) a postcard from Spain.
- 2 Her friend's name is a) Etienne.
b) Marianne.
c) Jules.
- 3 Eileen spent her holidays in a) France.
b) Spain.
c) Scotland.
- 4 She went cycling a) with a group of English people.
b) with a group of Yugoslav boys and girls.
c) with a group of English people, two French boys and two Yugoslav girls.
- 5 The Border Country is a) north of Edinburgh.
b) south of Edinburgh.
c) east of Edinburgh.
- 6 They saw a) hills with lots of purple heather.
b) meadows with white sheep.
c) hills with lots of daffodils.
- 7 Eileen's brother found a) some white roses.
b) some white snowdrops.
c) some white heather.
- 8 Eileen and her friends a) didn't visit Edinburgh.
b) went sight-seeing in Edinburgh.
c) visited Hull in Yorkshire.
- 9 They saw a) Scottish dancers.
b) French pipers.
c) different clans.
- 10 The dancers at the Highland Games were dressed in a) their bathing costumes.
b) their national costumes.
c) white suits.
- 11 All the boys and girls bought a) bagpipes.
b) kilts.
c) some souvenirs.

IV Answer the questions.

- 1 Is Marianne a French girl or an English girl?
- 2 Did Marianne spend her holidays in Scotland?
- 3 Who was cycling with group of boys and girls?
- 4 What does she say about the group in her letter?
- 5 Who spent a few days in the Border Country south of Edinburgh?
- 6 What's the Border Country like?
- 7 What kind of flowers can you find there?

- 8 Who is Eileen?
- 9 Where does she live?
- 10 Do you know her address?
- 11 Is Edinburgh in Wales?
- 12 What can you see at the Highland Games?
- 13 What do kilts in various colours represent?
- 14 Is Jules Etienne a boy or a girl?

V Put in the missing words.

Eileen spent her holidays in She was there with her They went with a group of boys and girls. To boys came from and two girls from

The first few days they spent in the It is of Edinburgh. They saw lots of heather. They also saw some heather.

Then they went to, the capital of At the Highland they saw some Scottish All of them were dressed in their Their in various colours represent the different

Eileen and her friends bought some The French boys liked, so they bought them. The Yugoslav girls bought

L'HOMME FACE À L'HIMALAYA*

Le 4 avril 1950, ils sont tous à Dardjiling avec six tonnes de matériel à 2600 m; ils installent le camp de base pour deux mois environ. Chaque jour ils vont reconnaître le terrain. On décide de suivre le chemin qu'ils ont trouvé. Le départ est donné... Mais il pleut tous les jours.

Enfin arrive le grand jour: le 3 juin 1950. Le matin, le vent tombe. Trop fatigués pour préparer leur thé, Herzog et Lachenal partent sans corde vers six heures, avec, dans leurs poches, des tubes de lait concentré, une paire de chaussettes, de la pharmacie et un appareil photographique. Ils ont les pieds froids et la tête en feu. Ils ont surtout peur du gel. Enfin, ils arrivent au pied du sommet. Encore quelques pas, quelques gros rochers à éviter... et puis... »Nous sommes sur l'Annapurna!« Il est 14 heures. Un vent

* Montani — Batušić: LE FRANÇAIS TEL QU'ON LE PARLE 2, p. 102 Skolska knjiga, Zagreb, 1972

violent les frappe mais leur coeur est empli d'une joie immense et pure. Lachenal prend rapidement plusieurs photos d'Herzog avec son drapeau français. Puis ils descendent. Lachenal est le premier. Herzog le suit. Ils s'arrêtent un instant pour ouvrir son sac et tout à coup..... il perd ses gants: »Avant d'avoir eu le temps de me baisser je les vois glisser rouler.....«

Au camp, Herzog est reçu par les camarades: »Maurice, tes mains!« Ses doigts, violets et blancs, sont durs comme du bois. »Où donc est Lachenal?« Peu avant d'arriver au camp il a glissé et est tombé dans un trou dangereux. Avec beaucoup de mal les camarades le retrouvent et le ramènent.

I. Choisissez la bonne réponse:

1. Dans ce texte il s'agit
 - a) d'un groupe de skieurs
 - b) d'une équipe d'alpinistes
 - c) d'un groupe de touristes
2. L'Annapurna se trouve
 - a) dans les Alpes
 - b) dans les Andes
 - c) dans l'Himalaya
3. Le but de l'expédition est
 - b) de trouver un camarade perdu dans les montagnes
 - a) d'arriver au sommet de l'Annapurna
 - c) d'installer une station météorologique au pied de l'Annapurna
4. À la grande aventure du 3 juin vont participer
 - a) deux hommes
 - b) un homme et une femme
 - c) deux hommes et une femme
5. Les alpinistes sont arrivés
 - a) jusqu'au sommet de l'Annapurna
 - b) au pied de l'Annapurna
 - c) à deux kilomètres de l'Annapurna
6. La tâche accomplie
 - a) les alpinistes rentrent dans le camp sans problèmes
 - b) les alpinistes ne trouvent plus le chemin du retour
 - c) Herzog rentre seul au camp

II. Nous allons diviser le texte en 5 parties. Voilà les cinq phrases qui vous aideront à les trouver:

1. Ils installent le camp de base.
2. Enfin arrive le grand jour.
3. Nous sommes sur l'Annapurna.
4. Puis ils descendent.
5. Où donc est Lachenal?

- a) Marquer chaque partie d'un trait.
- b) Trouver un titre à chaque partie.

III. Voilà quelques questions. Répondez par des phrases ou parties de phrases que vous trouverez dans le texte.

Par exemple:

Question: Que font les alpinistes pendant le séjour dans le camp de base?

Réponse: »Chaque jour ils vont reconnaître le terrain«.

1. Quel temps fait-il
 - a) pendant le séjour de l'équipe dans le camp de base?
 - b) le matin du 3 juin?
2. Est-ce que Herzog et Lachenal prennent leur petit déjeuner avant de partir?
3. Qu'est-ce qu'ils ont dans leurs poches?
4. Comment se sentent-ils
 - a) avant d'arriver sur l'Annapurna?
 - b) sur l'Annapurna?
5. Que font-ils au sommet de l'Annapurna?
6. Qu'est-ce qui arrive à Herzog pendant la descente?
7. Et à Lachenal?
8. Qui l'a sauvé?

IV. L'équipe d'alpinistes envoie un télégramme pour informer la France de leur conquête de l'Annapurna. Dans ce télégramme il y a trop de mots. Rayez les mots inutiles.

Le 3 juin 1950, les deux membres de l'équipe Herzog et Lachenal avec des tubes de lait concentré dans leur poches arrivent au sommet de l'Annapurna à 14 heures et prennent plusieurs photos.

I. Lies diesen Text!

NUR MIT EINEM AUGE*

Karlchen hat Geburtstag. Neun Jahre ist er geworden. Zum Geburtstag hat er viele schöne Spielsachen bekommen. Seine Mutter hat ihm eine grose Torte gebacken, und Onkel Hans hat ihm ein wenig Geld in die Hand gedrückt und gesagt:

»Du bist ja jetzt schon groß und vernünftig. Da kannst du dir selbst überlegen, was du dir kaufen willst.«

* (Wolfgang Halm WAHRE UND ERFUNDENE GESCHICHTEN. Max Hueber Verlag München)

Am nächsten Tag geht Karlchen durch die Stadt. In seiner Hosentasche hat er das Geld. Zuerst kauft er sich ein Eis, dann Bonbons, dann noch ein Eis. Dann kommt er an einem Kino vorbei. Da läuft ein Film, den auch Kinder sehen dürfen. Seine Freunde haben ihm schon gesehen. Er überlegt einen Augenblick, dann zählt er sein Geld: 50 Pfennig, 60, 70, 75, 80. 80 Pfennig! Er zögert noch ein wenig, aber dann geht er an die Kasse.

»Eine Karte, bitte«, sagt er und legt sein Geld hin. Aber die Kinobesitzerin ist mit 80 Pfennig nicht zufrieden.

»Das sind 80 Pfennig«, sagt sie, »das ist genau die Hälfte. Die billigste Karte kostet 1,60 DM.«

Darauf hat Karlchen schon gewartet. Aber er ist nicht auf den Mund gefallen:

»Ich werde auch nur mit einem Auge schauen, ganz bestimmt, Ehrenwort!« Und dabei hält er sich ein Auge mit der Hand zu. Da muß die Kinobesitzerin lachen.

»Na gut«, sagt sie, »dann drücke ich auch ein Auge zu.«

Und sie gibt Karlchen seine 80 Pfennig wieder und läßt ihn ausnahmsweise ohne Karte hinein.

II. Was ist richtig, und was ist falsch?

Karlchen hat Geburtstag.

Er ist heute zehn Jahre alt.

Von seiner Mutter hat er ein Buch bekommen.

Sein Onkel hat ihm Geld geschenkt.

Karlchen geht am nächsten Tag durch die Stadt.

Er hat das Geld mitgenommen.

Zuerst geht er ins Kino.

Dann kauft er sich ein Stück Kuchen.

Er muß für die Kinokarte 2 DM bezahlen.

Richtig

Falsch

III. Ergänze die Sätze durch a), b) oder c), je nachdem, was richtig ist!

1. Karlchen ist heute alt. a) 9 Jahre
b) 10 Jahre
c) 7 Jahre

2. Zum Geburtstag bekommt er von seinem Onkel
a) eine Torte
b) einen Ball
c) Geld

3. Karlchen geht am nächsten Tag
a) ins Dorf
b) in die Stadt
c) ins Theater

4. Er hat das Geld in a) einer Tasche
b) einer Schachtel
c) der Hosentasche
5. Zuerst kauft er sich a) ein Stück Kuchen
b) ein Eis und
Bonbons
c) Schokolade
6. Dann geht er a) ins Kino
b) ins Schwimmbad
c) ins Theater
7. Er hat nur noch a) eine Mark
b) 80 Pfennig
c) 75 Pfennig
8. Die billigste Kinokarte kostet aber a) 1,40 DM
b) 2 DM
c) 1,60 DM
9. Die Kinobesitzerin will ihm a) keine Karte
b) eine billige
Karte
c) zwei Karten
..... geben
10. Karlchen sagt: a) "Ich will beide
Augen zumachen."
b) "Ich drücke ein
Auge zu."
c) "Ich will nicht
beide Augen zu-
machen."
11. Die Kinobesitzerin gibt Karlchen a) seine 50 Pfennig
b) seine 90 Pfennig
c) sein Geld
..... zurück.
12. Karlchen kann ins Kino a) ohne Karte
b) nicht ohne Karte
c) nach Hause
gehen.

III. Ergänze die Sätze auf der linken Seite mit den Satzteilen auf der rechten Seite! Denke an den Inhalt der gelesenen Geschichte!

1. Karlchen ist heute
2. Zum Geburtstag bekommt er
3. Vom Onkel bekommt er
4. Am nächsten Tag geht
5. Er hat das Geld
6. Zuerst kauft er sich
7. Dann will er

viele schöne Spielsachen.
er in die Stadt.
in seiner Hosentasche.
ins Kino gehen.
Bonbons und ein Eis.
noch 80 Pfennig.
ohne Karte hinein,

8. Aber er hat nur
9. Die billigste Karte
10. Karlchen gibt der Kinobesitzerin
11. Aber sie kann ihm
12. Er sagt,
13. Ausnahmsweise läßt ihn die Kinobesitzerin

dafür keine Karte geben.
 er wird nur mit einem Auge
 zuschauen.
 Geld geschenkt.
 neun Jahre alt.
 seine 80 Pfennig.
 kostet aber 1,60 DM.

IV. Beantworte folgende Fragen!

1. Wie alt ist Karlchen? _____
2. Was bekommt er von der Mutter zum Geburtstag? _____
3. Was schenkt ihm der Onkel? _____
4. Wohin geht Karlchen am nächsten Tag? _____
5. Hat er sein Geld mitgenommen? _____
6. Was kauft er zuerst? _____
7. Wohin will er dann gehen? _____
8. Was kostet die billigste Kinokarte? _____
9. Wieviel Pfennig hat Karlchen? _____
10. Hat er genug Geld für eine Kinokarte? _____
11. Bekommt er die Kinokarte? _____
12. Was sagt er zu der Kinobesitzerin? _____
13. Was macht die Kinobesitzerin? _____

ГДЕ ОЧКИ?

- Что случилось тете Вале?
 — У нее очки пропали.

Ищет бедная старушка
 За подушкой, под подушкой,
 С головою залезала
 Под матрац, под одеяло,
 Заглянула в ведро, в крынки,
 В боты, валенки, ботинки —
 Все вверх дном перевернула,
 Посидела, отдохнула,
 Повздыхала, поворчала
 И пошла искать сначала.

Снова шарит под подушкой,
 Снова ищет за кадушкой.
 Засветила в кухне свечку,
 Со свечой полезла в печку,
 Обыскала кладовую —
 Все напрасно! Все впустую!
 Нет очков у тети Вали!
 Очевидно, их украли!

На сундук старушка села.
 Рядом зеркало висело.

И старушка увидала,
Что не там очки искала,
Что они на самом деле
У нее на лбу сидели.
Так чудесное стекло
Тете Вале помогло.

Сергей Михалков

I. Если вы внимательно прочитали стихотворение о тете Вале и об ее очках, вы сможете отметить правильные ответы на вопросы!

1. Что случилось тете Вале?
 - а) У нее испортились очки.
 - б) Она не знала, где ее очки
 - в) У нее украли очки.
2. Где тетя Валя искала?
 - а) Во дворе.
 - б) На улице.
 - в) Дома.
3. Почему она не могла найти очки?
 - а) Они были под кроватью.
 - б) Они были за кадушкой.
 - в) Они были у нее на лбу.
4. Что помогло тете Вале?
 - а) Сундук, на котором она сидела.
 - б) Зеркало, в котором она себя увидела.
 - в) Свечка, которую она зажгла.

II. Подчеркните правильные продолжения данных предложений!

1. Тетя Валя искала очки | и все вверх дном перевернула.
и убрала всю квартиру.
2. Она посидела, повздыхала | и пошла искать сначала.
и больше искать не хотела.
3. На кухне она засветила свечку, | чтобы лучше видеть.
чтобы зажечь печку.
4. В зеркале она увидела, | что она искала очки не там, где надо
было.
что она должна все ещё искать очки.

III. Постарайтесь определить, куда надо положить, поставить или убрать: подушки, ботинки, матрац, крынки, кадушки, боты, валенки, одеяло и ведра.

На кровать надо положить

В шкаф надо убрать

В кладовую надо поставить

IV. Вместо точек впишите соответствующие по смыслу глаголы.

Тетя Валя не, где ее очки. Она
на кровати, она в ведра, в ботинки, все
вверх дном, посидела, отдохнула и начала
искать сначала. Она обыскала кладовую, но напрасно, кто-то оче-
видно очки. Старушка на сундук.
Рядом висело зеркало и тетя Валя увидела, что очки
у нее на лбу.

Rad na osposobljavanju učenika da jednoga dana, kad završe školovanje, nastave čitanjem na stranom jeziku, bilo u svrhu daljnjeg usavršavanja u struci ili za zabavu i razonodu, nije završen time što je nastavnik nekoliko puta godišnje pružio učeniku mogućnost da okuša svoje znanje i poznavanje jezika na nepoznatom tekstu. Kod učenika treba stvoriti naviku čitanja i razbiti strah i nepovjerenje u vlastite mogućnosti i sposobnosti. A to se postiže ako se u školi, odnosno u kabinetu za strani jezik, formira mala biblioteka zanimljivih knjižica i časopisa, koje učenici mogu pozajmiti i čitati kod kuće tempom koji njima odgovara s obzirom na njihovo poznavanje jezika i interes za sadržaj. Nikako ne bi motivirao učenike nastavnikov pokušaj da i tu domaću lektiru podvrgne određenoj kontroli sistematskim postavljanjem pitanja o sadržaju pročitane knjige, kako bi se uvjerio što i koliko je učenik razumio od onoga što je pročitao. Međutim, ako nastavnik potakne učenike da sami za sebe vode bilješke o naslovima knjiga ili o broju časopisa koje su pročitali, probudit će se kod njih želja da tih naslova bude što više, a možda i neka vrsta takmičenja s drugovima u razredu. U sasvim privatnom razgovoru s učenicima, u odmorima ili u slobodnu vremenu, nastavnik ih može ponekad izazvati da mu ispričaju što su pročitali, pa makar to uradili na materinskom jeziku. To će im dati poticaja da se razrednom jezičnom bibliotekom redovito služe i stvoriti kod njih osjećaj napredovanja u ovladavanju stranim jezikom.

Velik će broj učenika — iako ne svi — takvim radom u školi steći naviku i želju da posegnu za literaturom i časopisima na stranom jeziku i nakon završenog školovanja. S vremenom to će im postati nužna potreba, a time smo postigli jedan od ciljeva učenja stranog jezika u školi.